80). Kolm sõnti läksivad vesteli kiviaja üle jõe: pime, jalutu ja alasti; pime nõigi ei jõnes jooksjo, jalutu võttis tõnni jo alasti pistis põue. (?)

81). Hane kooguitab emase kohas. (Kaevu vinn)

82). Ilm emal sündimatol, päev sünnib poisikesel. (Leiva sõna)

83). Ilm pikk ja peenikene, ema kui ja lühikene, tütred laiad laotsevad. (Leiva tegemise riistad ja teivad)

84). Kirikeb viiekesi, ilmaasgi ei saa üle aia. (Sõrmed)

85). Tant sõnna taga sõtasõnne pead. (Hobune ja äke)

86). Mõõkvas vaijutakse, laastud lendavad meie maale. (Kirves)

87). Hobune hirneb. Hüüa maal, häält kuuldakse meie maale. (müristamine)

88). Läga linn, pun pinn, nael roostes, natukene vaske. (Võõ

89). Mees istub nurgas, tilli telli otsas. (Kalja aeten)

90). Wanamoor nurgas, sõle sõin täis. (Kerisega ahi)

91). Reedetud, müüdetud, laua pääle pandud, süsgi süüa ei sõnni. (vorsti tõrs.)

92). Kolm sõnti ühe kübara all. (Kolme jalaga pinkl)

93). Pikk viis pihlakane, üle võõlja tõmmingune. (põllu peenar)

94). Ülko sõun, sõda aken. (Pun rüü)

95). Sõst sõnn viiruline, pealt kulla kaunaline. (Sibul)

96). Enam auka maas, kui tõkki taevas. (Rukki kõrs)

97). Ilma tegemata teevib. (Sõna praegu)

98). Ilm istub, paeg pistab, tükan taga tõllitab. (Roomlane mees, koorik ja liug-vinn).

99). Mis Luual ei loo, ja inimene ei tee. (Sõna praegu)

100). Habe tõlal ja kulbsed naelad. (Taevas ja tähed).

101). Laut lambaid täis, keset ainas keskel. (Tähed ja kuu)

102). Kolm sõõri kera, üks nõõri kera, võlkas kuttl ja taabri pun. (Rat

103). Hall hõõg, aun sõljas. (Vesteli vinn)

104). Hall hõõg, hõõgus sõuvel, ööbib sõuna sõuvile, kihelkonna kuulile. (Tuule vesteli)

105). Keerleb ja veerleb, kui ütsa saab, siis murneb. (Kuual)

106). Mustamaa sõõs, valgem kui lumi, kõrgem kui kirik, madalam kui rõõ. (Haraskas)

107). Seal sõõtab sõna sõõta, kus ei mahu kaasi sõõta. (Augud, kust nõelaots pun sõõs ja välja tõõb

108). Sinine poisikene, täis kõrine kaasukas. (Kapsa pea)

109). Wanamoor nurgas, sõda hõõmaõtlues (linu kuni)

110). Punane pullike, jõhvist kaake. (Kuse maaja tera)

111). Ütsa hüü kaks sõõa. (Saeõad)

112). Ütsa ani neli nokka. (Põõ)

113). Ütsa kõõ kaks sõõgroopi. (Wõõk)

114). Reeletu, meeletu, ise ilmamees taga. (Margapuu).

115). Mees raiub õõd ja põõrab, ei saa laastugi. (Puu kõõl)